ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി

അദ്ധ്യാപകർക്ക് നിയമപരിരക്ഷ

1957-ജൂലൈ മാസം 13-ാം തീയതി വിദ്യാഭ്യാസ ബില്ലവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് കേരളനിയമസഭയിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗം

1954-ൽ തിരു-കൊച്ചി നിയമസഭയിലേക്കും 1957, 1970 എന്നീ വർഷങ്ങളിൽ കേരള നിയമസഭയിലേക്കും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പുമന്ത്രിയായും സേവനമനുഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1977-ൽ അന്തരിച്ചു.

ഈ ബില്ലിനെ സംബന്ധിച്ച് വളരെ ചുരുക്കത്തിൽ മാത്രം പ്രതിപാദിച്ചുകൊണ്ട് ഇത് ബഹുമാനപ്പെട്ട ഈ സഭയുടെ പരിഗണയ്ക്കായി സമർപ്പിക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ, എന്നു വച്ചാൽ കേരള സംസ്ഥാനത്ത്, ഒമ്പതിനായിരത്തിൽപ്പരം സ്കൂളുകളും, അതിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന അനേകായിരം അദ്ധ്യാപകരുമുണ്ട്. ഇത്രയും വമ്പിച്ച ഒരു സാമൂഹ്യക്ഷേമപരിപാടി ഈ ഗവൺമെന്റിന് വേറെയുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ ഇതിനകം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളതുപോലെ നമ്മുടെ ബഡ്ജറ്റിലെ ഏറ്റവും വലിയ വീതം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഈ വമ്പിച്ച ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റാണ്. ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെ ആകെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിന് ഒട്ടുവളരെ പരമ്പരാഗതമായിട്ടുള്ള നടപടികളും എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഉത്തരവുകൾ മുഖാന്തിരം ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള നിബന്ധനകളും ഉണ്ട്. അവയ്ക്കെല്ലാം പാരമ്പര്യവശാൽ പ്രാമാണ്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അറിയാം. പക്ഷേ, ആ പ്രാമാണ്യത്തെ പരിപൂർണ്ണമായി അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഗവൺമെന്റ് സ്കൂളുകളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണ്. ഗവൺമെന്റ് ഗ്രാന്റ് നൽകിയും മറ്റും സഹായിക്കുന്ന വിദ്യാലയങ്ങൾ ഒരു വലിയ വിഭാഗമുണ്ട്. ആ വിദ്യാലയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം.....

ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലെ പരമ്പരാഗതമായിട്ടുള്ള നടപടികളെയും നിബന്ധനകളെയും പരിപൂർണമായി ആദരിക്കാൻ ഉത്തരവാദപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് സർക്കാർ മേഖലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന വിദ്യാലയങ്ങളും അവിടത്തെ അദ്ധ്യാപകന്മാരുമാണ്. 9000-ൽപരം സ്കൂളുകളുള്ളതിൽ ഏതാണ്ട് പകുതിയോളം പ്രൈവറ്റ്മേഖലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നരാണെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട സഭയ്ക്ക് അറിയാവുന്നതാണ്. ആ മേഖലയിൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ പരമ്പരാഗതമായിട്ടുള്ള നടപടികളുടെയും നിബന്ധനകളുടെയും നിയമത്തിന്റെ പ്രാമാണ്യത്തോടുകൂടി ആദരിക്കണമെന്നില്ല. അങ്ങനെ ആദരിക്കാത്തതിനാൽ വളരെക്കാലമായി എത്രയോ കെടുതികൾ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന് അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ സമൂഹ്യജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും ഒരു നിയമം അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു നിയമം പ്രാബല്യം നൽകി അർഹിക്കുന്ന പരിരക്ഷ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് പ്രൈവറ്റ് വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകൻമാരെപോലുള്ളവർക്ക് നിയമവശാൽ ഒരു പരിരക്ഷ ലഭിക്കാതെപോകുന്നത് ദയനീയമാണെന്ന് ഗവൺമെന്റിന് അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനു തന്നെയും ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു നിയമം ഏർപ്പെടുത്തി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് നടപടികൾ നിയമവശാൽ സാധൂകരിക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം കഴിഞ്ഞ പത്തിരുപത് സംവത്സരങ്ങളായി വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് എനിക്കും ഈ സഭയിലിരിക്കുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. ഇന്നലെത്തന്നെ, ഇവിടെ ഡയറക്ടറായിരുന്നു റിട്ടയർ ചെയ്ത ശ്രീ. ഐ. എൻ. മേനോൻ എനിക്ക് എഴുതി അയച്ച തിൽ ഈ നിയമത്തെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിച്ചത് ഇക്കാര്യങ്ങളാണ്. ഇപ്പോൾ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന അധികൃതന്മാരും ഈ അഭിപ്രയം തന്നെയാണ് വളരെക്കാലമായി എടുത്തിട്ടുള്ളത് . ഈ ഗവണ്മെന്റ് ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾപ്രധാനമായി ഉദ്ദേ

ശിച്ചിട്ടുള്ളത് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ നിന്നും ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള നടപടികളും നിബന്ധനകളും പ്രൈവറ്റ് മേഖലയ്ക്കും സർക്കാർ മേഖലയ്ക്കും ഒരു നിയമപ്രാബല്യം നൽകണമെന്നതാണ്. നിയമപ്രാബല്യം ഇല്ലാത്തതിനാൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റു നിബന്ധനകളെ കോടതികൾപോലും ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന സ്ഥിതിവിശേഷം ഈ നാട്ടിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിൽ നിന്ന് മോചനം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ കീഴിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കും ഒരു അടിയന്തിരാവശ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിനെ മുൻനിർത്തിയാണ് ഈ നിയമം സഭയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തെ സംബന്ധിച്ച് സവിസ്തരമായി ഞാൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ ബില്ലിന്റെ നാനാവശങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചശേഷം ഗവൺമെന്റിനുവേണ്ടി ഏന്തെങ്കിലും പറയാനുണ്ടെങ്കിൽ അപ്പോൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളാം. ഇതിൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു നടപടികൾക്കു പുറമേ വിശേഷിച്ചു എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടോ എന്നുചോദിച്ചാൽ ചില കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടെന്നു പറയാം. അതിനെമാത്രം ഞാൻ വിശദീകരിച്ചുകൊള്ളാം.

എല്ലാ മേഖലകളിലുമുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കും ഗവൺമെന്റ് മുഴുവൻ ശമ്പളംകൊടുക്കുണമെന്നുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം കഴിഞ്ഞ ഗവൺമെന്റിന്റെ നേതാവായിരുന്ന ശ്രീ.പി.എസ്. റാവു തന്നെ ഒരുത്തരവുമൂലം നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ മുഴുവൻ ശമ്പളവും ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും കൊടുക്കുന്ന ഏർപ്പാടു വന്നതിന് ശേഷം ആ ശമ്പളം ഗവണ്മെന്റ് നേരിട്ടു കൊടുക്കുന്നതാണ് ഉത്തമമെന്ന് എല്ലാ അദ്ധ്യപകന്മാരും അദ്ധ്യാപക സംഘടനകളും ഗവണ്മെന്റിനെ ധരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൊച്ചിയിൽ ശ്രീ. ഷൺമുഖം ചെട്ടിയുടെ കാലത്തും തിരുവിതാംകൂറിൽ സർ സി.പിയുടെ കാലത്തും മലബാറിൽ രാജഗോപാലാചാരിയുടെ കാലത്തും അദ്ധ്യാപകവിഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും പൊന്തിവന്നിട്ടുള്ള ഒരു അടിയന്തിരാവശ്യമാണിത്. ഈ അടിയന്തിരാവശ്യത്തെ മലബാറിൽ നിറവേറ്റിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മലബാറിലെ പ്രൈവറ്റ് മേഖലയിലുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ നടപടിയെ അംഗീകരിച്ച് നേരിട്ട് ശമ്പളം കൊടുക്കുന്ന ഏർപ്പാടാണ് ഇന്നുള്ളത്. ആ ഏർപ്പാട് തിരുവിതാംകൂർ - കൊച്ചിയിലേക്കും വ്യാപിപ്പിക്കാനാണ് ഗവണ്മെന്റ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ആ നടപടി ഇങ്ങോട്ടു വ്യാപിപ്പിക്കുന്നതിന് ഒരു ബില്ലിന്റെ ആവശ്യമില്ലെന്ന് ഗവൺമെന്റിനറിയാം. ഒരു എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഉത്തരവുമൂലം നടപ്പാക്കാവുന്നതാണെന്ന് ഗവൺമെന്റിനറിയാം. ഗവൺമെന്റിൽ നിന്നും നേരിട്ടു ശമ്പളം കൊടുക്കുക എന്ന സമ്പ്രദായം പരക്കെ അംഗീകരിക്കുന്നതോടു കൂടി അദ്ധ്യാപകന്മാരും മാനേജരുമാരും തമ്മിലുള്ള യജമാനഭൃത്യബന്ധത്തിന് ഒരു പരിവർത്തനം വരുത്തണമെന്നുള്ള സംഗതി ഈ സഭയുടെ മുമ്പിൽ വെയ്ക്കുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇത്രയും കാലമായിട്ട് ഗവൺമെന്റിൽ നിന്നും ഗ്രാന്റുവാങ്ങി അദ്ധ്യാപകർക്ക് ശമ്പളം കൊടുത്ത് പോന്നിട്ടുള്ള മാനേജരന്മാരും ഈ രാജ്യത്തെ അദ്ധ്യാപകൻമാരെ അവരുടെ കീഴിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന തൊഴിലാളികളായിട്ടാണ് പരിഗണിച്ചിരുന്നതെന്നുള്ളത് നമുക്കെല്ലാവർക്കും അറിയാമെന്നുള്ളതാണ്. മേലിൽ നേരിട്ട് ഗവൺമെന്റു ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നു എന്ന സ്ഥിതി വന്നു പോയാൽ മാനേജർമാരും അദ്ധ്യാപകരും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം പഴയതുപോലെ യജമാന ഭൃത്യബന്ധം ആയിരിക്കരുതെന്ന് ഗവൺമെന്റിനഭിപ്രായമുണ്ട്. ആ ബന്ധം അവസാനിപ്പിച്ച് വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ തുല്യമായ സേവന പ്രവണതയോടുകൂടി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റും മാനേജരന്മാരും അദ്ധ്യാപകന്മാരും ഏകോപിച്ചും സഹകരിച്ചും ഒരു പ്രവർത്തനം ഭാവിയിൽ ഈ രാജ്യത്തുണ്ടാകണമെന്നുള്ള പ്രത്യാശയോടുകൂടിയാണ് ഞാൻ ഈ ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ നില ഉയർത്തുന്നതോടുകൂടി സ്കൂൾ മാനേജർമാരെ സംബന്ധിച്ചും, ചില വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്യാൻ ആലോചിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ കാലം വരേയും മാനേജർമാർ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ ഗ്രാന്റ് കൊടുക്കും എന്നേയുള്ളൂ. സാമൂഹ്യബോധത്തോടുകൂടി വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയിൽ സേവനമനുഷ്ഠിക്കാൻ മുന്നോട്ട് വന്നിട്ടുള്ള മാനേജിംഗ് ഏജൻസികൾക്ക് സ്കൂൾ സജ്ജീകരണങ്ങൾക്കും സ്കൂൾ നടത്തിപ്പിനും മറ്റുമായി വളരെ ഉദാരമായ ഗ്രാന്റ് കൊടുക്കാനാണു ഗവൺമെന്റ് ഈ ബില്ലു മൂലം ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഗ്രാന്റ് ലഭിക്കാതെ അവർക്ക് സ്കൂളുകൾ നടത്താൻ സാധിക്കയില്ലെന്ന് ഗവൺമെന്റിന് ബോധ്യമായിട്ടുണ്ട്. പൊതു ജനങ്ങളിൽ നിന്നും സംഭാവനകൾ പിരിച്ചാണ് മിക്ക നല്ല മാനേജ്മെന്റുകളും സ്കൂൾ കെട്ടിടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതെന്നിരുന്നാലും അവർക്ക് പോരാതെ വരുന്നതിന് വലിയ ഒരു സംഖ്യ സംഭാവന ചെയ്തേ മതിയാവൂ എന്ന് ഗവൺമെന്റിനറിയാം. അപ്രകാരമുള്ള സജ്ജീകരണങ്ങൾക്കും സ്കൂൾ നടത്തിപ്പിനും ഗ്രാന്റു കൊടുക്കാൻ ഈ ബില്ലിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ മാനേജർമാർക്ക് അവരുടെ വീതവും അദ്ധ്യാപകർക്ക് അവരുടെ വീതവും നൽകി ഇരുഭാഗക്കാരെയും യോജിപ്പിക്കണമെന്നാണ് ഗവൺമെന്റുദ്ദേശിക്കുന്നത്. നാട്ടുകാരുടേയും ഗവൺമെന്റിന്റെയും കൃതജ്ഞത അർഹിക്കുന്ന ഏജൻസികളെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തണമെന്നോ, അവരുടെ അവകാശങ്ങളെ ധ്വംസിക്കണമെന്നോ, ഈ ബിൽ കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നു പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

മറ്റൊരു കാര്യം പറയാനുള്ളത് ലോക്കൽ എഡ്യൂക്കേഷൻ അതോറിട്ടിയെ സംബന്ധിച്ചാണ്. ഇവിടെയുള്ള ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളെല്ലാം വികേന്ദ്രീകരിക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം ഈ സഭയിൽ അനേകം അവസരങ്ങളിൽ പൊന്തി വന്നിട്ടുണ്ട്. പല ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളും വികേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമം നടന്നു വരുന്നുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റാണെങ്കിൽ കാസർകോടു മുതൽ പാറശ്ശാല വരെ വ്യാപ്തമായി കിടക്കുന്ന ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റാണെന്ന് ഈ സഭയിലെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പറന്മാർക്കറിയാം. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് വികേന്ദ്രീകരിച്ചേ കഴിയൂ എന്ന് പരക്കെ സമ്മതിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ കീഴിൽ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് എഡ്യൂക്കേഷൻ ആഫീസർ, അസിസ്റ്റന്റ് എഡ്യൂക്കേഷൻ ആഫീസർ, ഡിവിഷണൽ ഇൻസ്പെക്ടർ ഓഫ് സ്കൂൾസ് എന്നിങ്ങനെ പല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും അധികാര വികേന്ദ്രീകരണം എന്ന തത്വം വേണ്ടത്ര അംഗീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ അദ്ധ്യാപകൻമാരുടേയും മാനേജർമാരുടേയും കാര്യങ്ങൾ നിറവേറ്റിക്കിട്ടുന്നതിന് താമസം നേരിടുന്നുണ്ട്. ആ അസൗകര്യങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിലേയ്ക്ക് ഹെഡ് ഓഫീസിൽ കൂട്ടിപ്പിടിച്ചു കിടക്കുന്ന അധികാരം മറ്റു താഴോട്ടുള്ള ആഫീസുകൾക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്ന് ഗവൺമെന്റുദ്ദേശിക്കുന്നു. അധികാരം എവിടെയുണ്ടാകുന്നോ അതിന്റെ കൂടപ്പിറവിയാണ് അഴിമതി

എന്ന് ലാർഡ് ആക്ടൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നാം ഓർമ്മിക്കണം. അങ്ങിനെ താഴോട്ട് അധികാരം വരുമ്പോൾ അഴിമതിയും സംഭവിക്കാമെന്നുള്ളത് മറച്ചു വയ്ക്കേണ്ട കാര്യമില്ലെന്ന് ഗവൺമെന്റ് വിചാരിക്കുന്നു. ആ അപകടസ്ഥിതിക്ക് ബ്രിട്ടനിലും.അമേരിക്കയിലും നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പ്രതിവിധിയാണ് ഈ ലോക്കൽ എഡ്യൂക്കേഷൻ കൗൺസിലുകൾ. 1940-ൽ ബ്രിട്ടണിൽ പാസാക്കിയിട്ടുള്ള ആക്റ്റ് പ്രകാരം വിദ്യാഭ്യാസപരമായ കമ്മിറ്റികൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

കൗണ്ടി കൗൺസിലുകളിൽ മാനേജരന്മാരുടെ പ്രതിനിധികളേയും ഉൾക്കൊള്ളിക്കാറുണ്ട്. കൗണ്ടി കൗൺസിലുകൾ വഴി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് സ്കൂളുകളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനിക്കും. മാനേജർമാർക്ക് വേണ്ടിവന്നാൽ ഗവൺമെന്റിന്റെ അടുക്കൽ നിവേദനം നടത്താനുള്ള സൗകര്യം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ ഇവിടെ പ്രാദേശിക വിദ്യാഭ്യാസ സമിതികൾ സംഘടിപ്പിച്ച് അതിൽ മാനേജുമെന്റുകളേയും അദ്ധ്യാപകൻമാരെയും മറ്റു വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയത്തിൽ താല്പര്യമുള്ളവരുടെ പ്രതിനിധികളേയും ജനപ്രതിനിധികളേയും ഉൾപ്പെടുത്തി ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ഇൻസ്പെക്ടർ ആഫ് സ്കൂൾസുമായി സഹകരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരവസ്ഥ പരീക്ഷിച്ചു നോക്കണമെന്നാണ് ഈ ഗവൺമെന്റുദ്ദേശിക്കുന്നത്. അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു പരീക്ഷണത്തിന് വേണ്ടിയാണ് ഇവിടെ ലോക്കൽ എഡ്യൂക്കേഷൻ അതോറിട്ടിക്ക് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഇങ്ങനെ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നത് അത്യാപൽക്കരമാണെന്ന് ചിലർ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി ഗവൺമെന്റിനറിയാം. അത്തരം അഭിപ്രായങ്ങളെ തൽക്കാലം എതിർക്കുന്നതിനോ, കർശനമായി നിരൂപിക്കുന്നതിനോ ഈ ഗവൺമെന്റുദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ എല്ലാ ഭരണക്രമങ്ങൾക്കും മാതൃകയായി അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഇംഗ്ലണ്ടിലും, ഒരു പക്ഷേ അതിലുപരിയായി ചിലർ അംഗീകരിക്കുന്ന അമേരിക്കയിലും നടപ്പുള്ള ആ സമ്പ്രദായം ഡമോക്രസിയുടെ നൃത്തരംഗമെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്ന ഈ രാജ്യത്ത് ഒന്നുപരീക്ഷിച്ച് നോക്കണമെന്നുവിചാരിക്കുന്നു. ഇത് ജനാധിപത്യമര്യാദക്ക് ഏറ്റവും ഭദ്രമായ ഒന്നാണെന്ന് ഗവൺമെന്റിന് അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അപകടം സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് ആ സിസ്റ്റത്തിന്റെ തെറ്റല്ലെന്നും അത്തരം സമിതികളിലേക്ക് തെരഞ്ഞെടുത്ത വ്യക്തികളുടെ തെറ്റാണെന്നും മാത്രമേ വിചാരിക്കേണ്ടതുള്ളൂ. കാലാന്തരത്തിൽ ഈ നടപടികൾ മുമ്പോട്ടു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുമെങ്കിൽ നമ്മുടെ ജനപ്രതിനിധികൾക്ക് ആഫീസറന്മാരുമായി സഹകരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ച് നാട്ടുകാരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റാൻ കഴിയുമെന്നാണ് ഗവൺമെന്റ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ലോക്കൽ അതോറിറ്റീസിനെ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഭയാശങ്കയ്ക്ക് കാര്യമില്ലെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട സഭയെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. പിന്നെ മാനേജുമെന്റുകൾ ദുഷിച്ചുപോയാൽ അത്തരം സ്കൂളുകളെ സംബന്ധിച്ച് എന്തു നടപടിയെടുക്കണമെന്നുള്ളത് ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ ഏറ്റവും വലിയ കാര്യമായി കിടക്കുകയാണ്. ഈയിടെ മദ്രാസിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന നിയമത്തിലെ ഒരു വ്യവസ്ഥ ഉപയോഗിച്ചാണ് മലബാറിലുള്ള ഗണപതി സ്ക്കൂളിലും മറ്റും ഗവണ്മെന്റു നടപടി എടുത്തത്. അപ്രകാരമുള്ള വ്യവസ്ഥ മദ്രാസ് ആക്ററിൽ ഉണ്ടെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ തിരുവിതാംകൂർ - കൊച്ചിയിലും അത് വ്യാപിപ്പിക്കുന്നത് പ്രയോജനകരമായിരിക്കുമെന്ന് ഗവണ്മെന്റിന് തോന്നുകയും അതനുരിച്ച് ഈ ബില്ലിൽ വ്യവസ്ഥചെയ്യുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മാനേജ്മെന്റിൽ കുഴപ്പമുണ്ടെന്ന് കണ്ടാൽ ഇന്നുതന്നെ മാനേജുമെന്റിനെ ഡിസ്കാളിഫൈ ചെയ്യുന്നതിന് നിബന്ധന ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലുണ്ട് . ആ നിബന്ധന അനുസരിച്ച് ഡിസ്കാളിഫൈ ചെയ്യുന്ന ഉത്തരവുണ്ടായാൽഅതിന് ലീഗൽ സാംഗ്ഷൻ ഇല്ലെന്ന് ഒരുകുറ്റമുണ്ട്. അതു പരിഹരിക്കാനാണ് മദ്രാസ് ആക്റ്റിൽ നിന്നും ആ ഭാഗം എടുത്ത് ചേർത്തിട്ടുള്ളത്. ഇതിന്റെ അർത്ഥം രാജ്യത്തുള്ള മാനേജ്മെന്റുകളുടെ നേരേ അക്രമപരമായ നടപടികളെടുക്കുവാൻ ഗവൺമെന്റിന് അധികാരം കൊടുക്കുന്നു എന്നല്ല, ഈ അധികാരം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവിടെയുള്ള സ്കൂളുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ന്യായവിരുദ്ധമായി യാതൊരു നടപടിയും എടുത്തിട്ടില്ല. കേരള സംസ്ഥാനം രൂപീകരിച്ചതിനുശേഷം മദ്രാസ് ആക്റ്റിലെ ആ വ്യവസ്ഥ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി നാലഞ്ചു സ്കൂളുകളിൽ നടപടികൾ എടുത്തിട്ട് ആ നടപടികൾ കുറ്റകരമാണെന്ന് കോഴിക്കോട് തുടങ്ങിയുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള യാതൊരുത്തരും പറഞ്ഞ് കേട്ടിട്ടില്ല. ഗണപതി സ്ക്കൂളിലെ സ്തംഭനാവസ്ഥ ശരിപ്പെടുത്തുവാൻ ആ വ്യവസ്ഥ ഫലപ്രദമായിതീർന്നു എന്ന് പറയാൻ കഴിയും. അതുകൊണ്ട് ആ വ്യവസ്ഥ തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി ഭാഗത്തേക്കും വ്യാപിപ്പിച്ച് നമ്മുടെ പ്രൈവറ്റ് മേഖലയിലുള്ള സ്ക്കൂളുകളിൽ ഏതെങ്കിലും സ്കൂളുകൾ സ്തംഭനാവസ്ഥയിൽ എത്തുകയാണെങ്കിൽ അത് പരിഹരിക്കുന്നതിന് ഗവൺമെന്റിന് അധികാരം കിട്ടണം. അതിനുവേണ്ടി മാത്രമാണ് ആ വ്യവസ്ഥ ബില്ലിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളത്. കൂടാതെ ഏതെങ്കിലും പ്രദേശത്ത് ഏതെങ്കിലും അടിസ്ഥാനപരമായ കാരണങ്ങളെ മുൻനിർത്തി ഗവൺമെന്റിന് സ്കൂളുകൾ ഏറ്റെടുക്കണമെന്ന് തോന്നിയാൽ പ്രതിഫലം നൽകി സ്കൂളുകൾ ഏറ്റെടുക്കുന്നതിലേക്ക് ഒരു വ്യവസ്ഥ ബില്ലിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത് 14 വയസ്സുവരെ സൗജന്യവും നിർബന്ധവുമായ വിദ്യാഭ്യാസം കൊടുക്കണമെന്നുള്ള ഭരണഘടനയിലെ വ്യവസ്ഥ പരിപൂർണ്ണമായി നടപ്പിലാക്കുന്നതിന് ഗവൺമെന്റ് കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ള ഒരു എനേബിളിംഗ് പ്രൊവിഷനാണ്. തിരുവിതാംകൂറിൽ സർ സി.പി.യുടെ കാലത്ത് കമ്പൽസറി പ്രൈമറി എഡ്യൂക്കേഷൻ ആക്ട് ഉണ്ടായതായി നമുക്ക് അറിയാം. വല്ല പ്രദേശത്തും മാനേജ്മെന്റിന്റെ നില എതിരാണെന്ന് ഗവൺമെന്റിന് ബോധ്യമായാൽ ആ സ്കൂൾ ഏറ്റെടുത്ത് പൂർണ്ണമായും ഗവൺമെന്റ് വിദ്യാഭ്യാസകാര്യം നിർവഹിക്കുന്നു എന്നുള്ള പാരമ്പര്യത്തിന് ഒരുദാഹരണം സൃഷ്ടിക്കാനുള്ള അവസരം ഈ വ്യവസ്ഥമൂലം ഗവൺമെന്റിന് ലഭിക്കുന്നതാണ്. ആ ഒരൊറ്റ ഉദ്ദേശമേ ആ വ്യവസ്ഥയിലുള്ളൂ. അല്ലാതെ ഈ രാജ്യത്തെ എല്ലാ സ്കൂളുകളും ഒന്നടങ്കം ദേശസാൽക്കരിക്കുന്ന അപകടം പിടിച്ച ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷം ഈ രാജ്യത്ത് സൃഷ്ടിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തിലല്ല ആ വ്യവസ്ഥ ചേർത്തിട്ടുള്ളതെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട സഭയെ അറിയിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ പ്രധാനമായ വ്യവസ്ഥകളെക്കുറിച്ചുമാത്രം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ ബില്ലിനെ ബഹുമാനപ്പെട്ട സഭയുടെ സാദരവും യുക്തിപൂർവ്വകവുമായ ചർച്ചയ്ക്ക് സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ■